

ПРИНЦИПИ КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ

©2023 ТИМЕЧКО І. Р., РАДЕЛИЦЬКИЙ Ю. О.

УДК 336.11
JEL Classification: O10

Тимечко І. Р., Раделицький Ю. О.

Принципи концептуалізації публічного інвестування в контексті економічного співробітництва та розвитку

Метою статті є обґрунтування принципів концептуалізації публічного інвестування на основі іноземного досвіду. Визначено принципи концептуалізації публічного інвестування. Обґрунтовано інструменти управління на всіх рівнях у рамках принципів публічного інвестування: інвестувати, використовуючи інтегровану стратегію, пристосовану до різних місць; впроваджувати ефективні інструменти для координації між рівнями управління; координувати інвестування між усіма рівнями управління з метою інвестування у відповідному масштабі; заздалегідь оцінювати довгострокові наслідки та ризики публічних інвестицій; взаємодіяти із зацікавленими сторонами протягом усього інвестиційного циклу; мобілізувати приватних суб'єктів та фінансові установи для диверсифікації джерел фінансування та зміцнення потенціалу; підвищувати кваліфікацію державних службовців і представників інституцій, залучених у сферу публічного інвестування; зосередитись на результатах і сприяти навчанню на основі досвіду; розробити фіскальну політику адаптовану до інвестиційних цілей; вимагати обґрунтованого та прозорого управління фінансами на всіх рівнях управління; сприяти прозорості та стратегічному використанню державних закупівель на всіх рівнях управління; прагнути до якості та послідовності регуляторних систем між рівнями управління. впровадження ефективного врядування уряд України працює над виконанням таких завдань: сформувати ефективну систему державного управління, що здатна реалізовувати цілісну та послідовну політику, спрямовану на адекватне реагування на внутрішні й зовнішні виклики та сталий суспільний розвиток; створити сучасну систему місцевого самоврядування, яка сприяє динамічному розвитку регіонів та передає максимально можливу кількість повноважень на найближчий до громадян рівень – громадам; змінити підхід до управління державними фінансами задля прозорого й ефективного використання бюджетних коштів; запровадити елементи електронного врядування задля підвищення ефективності та якості державних послуг, мінімізації побутової корупції.

Ключові слова: публічне інвестування, принципи публічного інвестування, економічне зростання.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2023-4-58-63>

Бібл.: 11.

Тимечко Ірина Романівна – доктор економічних наук, старший науковий співробітник відділу регіональної фінансової політики, Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України (вул. Козельницька, 4, Львів, 79026, Україна)

E-mail: tymi@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7022-9412>

Researcher ID: HOC-6122-2023

Раделицький Юрій Орестович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку і аудиту, Львівський національний університет імені Івана Франка (вул. Університетська, 1, Львів, 79001, Україна)

E-mail: 05051@ukr.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8968-4821>

Researcher ID: AAG-8443-2020

UDC 336.11
JEL Classification: O10

Tymechko I. R., Radelytsky Y. O. The Principles of Conceptualization of the Public Investment in the Context of Economic Cooperation and Development

The aim of the article is to substantiate the principles of conceptualization of public investment on the basis of foreign experience. The principles of conceptualization of public investment are defined. The tools of management at all levels within the framework of the principles of public investment are substantiated: investing, using an integrated strategy adapted to different places; implementing efficient tools for coordination between levels of management; coordinating the investment between all levels of government in order to invest at the appropriate scale; assessing the long-term consequences and risks of public investments in advance; engaging with stakeholders throughout the investment cycle; mobilizing private actors and financial institutions to diversify funding sources and build capacity; improving the skills of civil servants and representatives of institutions involved in the field of public investment; focusing on outcomes and promoting experiential learning; developing the fiscal policies adapted to investment objectives; requiring the sound and transparent financial management at all levels of government; promoting transparency and strategic use of public procurement at all levels of government; striving for the quality and consistency of regulatory systems between levels of management. For the implementation of effective governance, the Government of Ukraine is working on the following tasks: to form an effective public administration system capable of implementing a holistic and consistent policy aimed at adequately responding to internal and external challenges and sustainable social development; to create a modern system of local self-government that contributes to the dynamic development of regions and transfers the maximum

possible amount of powers to the level closest to citizens – communities; to change the approach to public finance management for transparent and efficient use of budget funds; to introduce elements of e-government to improve the efficiency and quality of public services and minimize the petty corruption occurrences.

Keywords: public investment, principles of public investment, economic growth.

Bibl.: 11.

Tymechko Iryna R. – Doctor of Sciences (Economics), Senior Research Fellow of the Department of Regional Financial Policy, Institute of Regional Research named after M. I. Dolishniy of the NAS of Ukraine (4 Kozelnytska Str., Lviv, 79026, Ukraine)

E-mail: tyimi@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7022-9412>

Researcher ID: HOC-6122-2023

Radelytskyy Yuriy O. – Doctor of Sciences (Economics), Professor, Head of the Department of Accounting and Auditing, Ivan Franko National University of Lviv (1 Universytetska Str., Lviv, 79001, Ukraine)

E-mail: 05051@ukr.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8968-4821>

Researcher ID: AAG-8443-2020

Вступ. За умови ефективного управління публічні інвестиції можуть сприяти економічному зростанню. Зростає кількість зайнятих, які вказують на позитивний вплив публічних інвестицій на економічне зростання. Країни з вищим рівнем публічних інвестицій нарощують свою продуктивність швидше, ніж країни з нижчим рівнем публічних інвестицій [1]. Інституційна якість і процеси врядування впливають на очікувану віддачу від публічних інвестицій, а також впливають на здатність публічних інвестицій залучати приватні інвестиції, а не витіснити їх [2].

Територіальний і багаторівневий підхід до публічного інвестування дозволяє країнам максимізувати віддачу від інвестицій для регіонального розвитку. Територіальний підхід до інвестицій в інфраструктуру може використовувати сильні сторони суб'єктів на різних рівнях врядування. Уряд може допомогти забезпечити збалансований підхід до розвитку інфраструктури, а регіональні та місцеві суб'єкти мають всі можливості для визначення пріоритетності потреб і визначити взаємодоповнюваність на місцевому рівні. Для того щоб забезпечити ефективне публічне інвестування для місцевого розвитку, національні органи влади повинні мати спроможність планувати, визначати пріоритети та реалізовувати інвестиційні проекти у відповідному масштабі.

Аналіз останніх публікацій науковців. Урядом схвалено протокольним рішенням проект Дорожньої карти реформування управління публічними інвестиціями (Дорожня карта). Таким чином, забезпечено виконання структурного маяка, передбаченого Меморандумом про економічну та фінансову політику з МВФ. Ця дорожня карта є рамковим документом, що розроблений з урахуванням рекомендацій Світового банку та МВФ, кращих європейських практик, а також потреб у швидкому відновленні і післявоєнній відбудові. Метою Дорожньої карти є формування контексту, бачення основних принципів та напрямів побудови цілісної, стійкої та ефективної системи управління публічними інвестиціями, яка забезпечує планування інвестиційних проектів на основі стратегічних пріоритетів та середньострокової бюджетної рамки, здійснення їх відбору відповідно до уніфікованих та прозорих процедур і чітких критеріїв та реалізацію в межах запла-

нованих строків та фінансування [3]. Тобто в Дорожній карті зазначено три принципи концептуалізації публічного інвестування. В робочих документах організації економічного співробітництва та розвитку зазначено принципи організації публічного інвестування [1; 2], яких дотримуються країни – члени ЄС і не тільки. В умовах євроінтеграції для України важливо вивчити іноземний досвід організації публічного інвестування, оскільки принципи концептуалізації обумовлюють рамки впровадження інституту публічного інвестування.

Метою статті є обґрунтування принципів концептуалізації публічного інвестування на основі іноземного досвіду.

Основні результати наукового дослідження. Територіальний та багаторівневий підхід до публічного інвестування дозволяє країнам максимізувати віддачу від інвестицій для регіонального розвитку. Територіальний підхід до інвестицій в інфраструктуру може використовувати сильні сторони суб'єктів на різних рівнях врядування. Уряд може допомогти забезпечити збалансований підхід до розвитку інфраструктури, а регіональні та місцеві суб'єкти мають всі можливості для визначення пріоритетності потреб і визначити взаємодоповнюваність на місцевому рівні. Для того щоб забезпечити ефективне публічне інвестування для місцевого розвитку, національні органи влади повинні мати спроможність планувати, визначати пріоритети та реалізовувати інвестиційні проекти у відповідному масштабі.

Принципи публічного інвестування зорієнтовані на координацію між управлінням та сферами політики, зміцнення потенціалу та просування політики навчання на всіх рівнях управління, забезпечення надійних рамок умов на всіх рівнях управління [4].

Принцип 1. Інвестувати, використовуючи інтегровану стратегію, пристосовану до різних місць.

Надавати стратегічні рекомендації на всіх рівнях врядування та максимізувати потенціал зростання кожного регіону. Національна стратегія публічного інвестування має вирішальне значення для прояснення довгострокових цілей і, таким чином, допомагає у визначенні пріоритетності проектів на всіх рівнях. Пріоритетність проектів на всіх рівнях – підхід до регіонального розвитку та інвести-

цій, орієнтований на місцевість, максимально збільшує потенціал зростання кожного регіону.

Довідково, Канадські агенції регіонального розвитку розробляють стратегії регіонального зростання на місцях із застосуванням загальнодержавного підходу, який спрямований на процвітання шляхом спільної роботи над цілеспрямованими та науково обґрунтованими діями навколо спільного бачення. Розробка Стратегій передбачає високий рівень взаємодії із зацікавленими сторонами або широким консультативним процесів.

У Польщі створено Координаційний комітет з питань політики розвитку як постійний міжвідомчий комітет, що займається питаннями регіонального розвитку через підкомітети (наприклад, підкомітет з питань розвитку сільських територій).

Принцип 2. Впроваджувати ефективні інструменти для координації між рівнями управління.

Узгодження цілей між центральним, регіональним і місцевими рівнями управління та заповнення прогалів в інформації та фінансуванні. Інвестування в проекти, які можуть працювати на перетині цілей або розподіляти ресурси на проекти, дозволить обов'язково ефективно задовольняти місцеві потреби. Налагодити співпрацю на різних рівнях управління важко навіть у ситуаціях, коли суб'єкти відзначають необхідність інвестиційних проектів.

Принцип 3. Координувати інвестування між усіма рівнями управління з метою інвестування у відповідному масштабі. Спільні дії щодо інвестицій дозволяють інтерналізувати позитивні зміни. Спільні дії також дозволяють реалізувати додаткові заходи, необхідні для здійснення інвестиційних проектів. Горизонтальна координація підвищує ефективність інвестицій завдяки ефекту масштабу і посилює синергію між політиками сусідніх країн. Досвід країн ЄС вказує на те, що легше заохочувати координацію інвестицій в базову інфраструктуру та надання послуг (наприклад, каналізація) і складніше – навколо «стратегічних» інвестицій там, де представники усіх рівнів управління змагаються за захист громадських об'єктів, за залучення грантів, за залучення приватних інвестицій та кваліфікованих осіб, заручившись необхідною політичною підтримкою. На програмний період 2021–2027 рр. ЄС в рамках реалізації політики згуртування сприяє міжрегіональному і транскордонному співробітництву шляхом розширення можливостей регіону стосовно використання частини власних коштів для спільного фінансування проектів.

Принцип 4. Заздалегідь оцінювати довгострокові наслідки та ризики публічних інвестицій.

Забезпечити співвідношення ціни та якості. У великій кількості випадків коренем проблеми в управлінні публічними інвестиціями є недостатнє або слабке планування: поганий відбір проектів, слабка оцінка проектів, які не ґрунтуються на достовірних даних. Заздалегідь оцінюючи майбутні інвестиції, можна забезпечити оптимальне співвідношення ціни та якості інфраструктурного проекту й уникнути інвестицій, які призведуть до створення надлишкових потужностей, або проектів, які вимагають непередбачуваних витрат на експлуатацію та технічне обслуговування, або ніколи не будуть завершені. Довідково, Канада

поступово впроваджує дедалі складніші форми оцінювання, аналізу, навчання та інструментів для покращення інклюзивності та загальної ефективності програм. Навчання враховує перетинання багатьох питань, включаючи диференційований вплив на різні регіони.

Принцип 5. Взаємодіяти із зацікавленими сторонами протягом усього інвестиційного циклу.

Державні, приватні та громадські суб'єкти зацікавлені (і відіграють вирішальну роль) у розробці бачення та стратегії економічного майбутнього регіону чи місцевості. Суб'єктам з усіх рівнів управління доцільно залучати зацікавлені сторони до визначення пріоритетів та оцінки потреб на різних стадіях інвестиційного циклу, а також до зворотного зв'язку та оцінки на більш пізніх етапах. Залучення зацікавлених сторін також може сприяти підвищенню якості проектів шляхом кращої оцінки інвестиційних потреб, а також екологічної та соціальної стійкості проекту. Уряд може використовувати участь не лише для того, щоб зрозуміти громадську думку, але й для того, щоб кинути їй виклик, впливати на неї, допомагаючи краще інформувати громадськість та формувати переваги. Добре організовані консультації також можуть допомогти обмежити корупцію, зловживання та неефективне управління, зокрема для великих і складних інфраструктурних проектів.

Уряд Австралії, а також комітети, що представляють усі регіони країни, складаються з місцевих лідерів, які працюють з усіма рівнями управління, бізнесу та громадські групи для підтримки розвитку їх регіонів. Зокрема, Агенції регіонального розвитку орієнтовані на підключення місцевих підприємств у промисловість, щоб створити більше робочих місць і залучити більше місцевих інвестицій.

Принцип 6. Мобілізувати приватних суб'єктів та фінансові установи для диверсифікації джерел фінансування та зміцнення потенціалу.

Диверсифікація на зовнішні джерела фінансування, мобілізація приватного сектора та інституційних інвесторів, є життєво важливими для заповнення оціночного інвестиційного дефіциту.

У 2017 році в Канаді створено Інфраструктурний банк, нову федеральну королівську корпорацію, яка використовує федеральну підтримку для залучення приватних та інституційних інвестицій у нові приватні та інституційні інвестиції в нові інфраструктурні проекти, що приносять дохід.

Принцип 7. Підвищувати кваліфікацію державних службовців та представників інституцій, залучених у сфері публічного інвестування.

Для того щоб розробити та впровадити ефективні стратегії публічного інвестування, управління на всіх рівнях потребує, щоб державні службовці та інституції повинні мати значні професійні та технічні навички. Окрім технічних можливостей, розробники політики також потребують навичок консультування, вести переговори та координувати дії з різними рівнями управління, а також з неурядовими партнерами. Водночас, щоб протистояти новим мега-викликам, державним службовцям доцільно розвивати нові компетенції та навички мережевого типу, щоб використовувати складні та інноваційні джерела фінансування для публічного інвестування.

Принцип 8. Зосередитись на результатах і сприяти навчанню на основі досвіду.

Зосередитися на кінцевих інвестиційних цілях і переслідувати їх протягом усього інвестиційного циклу на всіх рівнях управління. Критерії оцінки та критерії моніторингу доцільно визначати на ранніх етапах розробки політики, щоб розподілити необхідні ресурси та отримати відповідних дані для цієї мети. Зосередження уваги на результативності через механізми моніторингу та оцінки, включаючи чітку систему індикаторів, підвищує ефективність та результативність публічних інвестицій на різних етапах інвестиційного циклу. Це досягається шляхом встановлення зв'язку між цілями та результатами реалізації політики, розкриття інформації протягом усього інвестиційного циклу.

Принцип 9. Розробити фінансову політику адаптовану до інвестиційних цілей. Забезпечити фінансову спроможність органів місцевого самоврядування здійснювати інвестиції.

У Бельгії Угода про співпрацю, що досягнута в 2013 р. між федеральним урядом, громадами та регіонами для реалізації Договору про стабільність, координації та управління, вимагає, щоб загальний державний бюджет був збалансований; індивідуальні цілі в номінальному та структурному вираженні для центральних та місцевих органів влади бують визначені.

Принцип 10. Вимагати обґрунтованого та прозорого управління фінансами на всіх рівнях управління. Забезпечити бюджетування та фінансову підзвітність на всіх рівнях управління. Належна калькуляція витрат і бюджетування слугують для визначення пріоритетів та ефективного виконання інвестиційних програм. Надійний фінансовий контроль посилює підзвітність. В Естонії розробляється спільна система бюджетування, орієнтована на результат. Це єдина інтегрована цифрова платформа для бухгалтерського обліку та фінансового аналізу для всіх органів державної влади, яка є загальнодоступною за допомогою вебінструменту, розробленого для запитів, моніторингу та аналізу публічних видатків на всіх рівнях управління.

В Італії вебпортал забезпечує аналіз і моніторинг використання ресурсів регіональної політики, пропонує інформацію, доступну кожному, про те, що фінансується, хто і де залучений. Вебпортал містить інформацію про кожен окремий проект, реалізований у рамках політики згуртування ЄС, а саме: використані кошти, локація та категорія залучених суб'єктів, терміни реалізації. Йдеться про понад 700 000 інвестиційних проектів [5]. Користувачі можуть завантажити необроблені дані або переглянути інтерактивні діаграми. Також надаються дані про місцеву економіку та соціальний контекст регіонального розвитку.

У Швейцарії розроблено базу даних, яка забезпечує загальний огляд проектів Нової регіональної політики (New Regional Policy) [6], а також проекти попередньої програми «Регіо Плюс» («Regio Plus»). База даних містить також проекти в рамках трансграничної програми «Інтеррег» за участю Швейцарії.

У Німеччині державні аудиторські служби (Landesrechnungshöfe) [7] перевіряють фінансове управ-

ління земель, в той час як Федеральна аудиторська служба (Bundesrechnungshof) перевіряє фінансове управління на федеральному рівні. Федеральна аудиторська служба (Bundesrechnungshof) та Державна аудиторська служба (Landesrechnungshöfe) перевіряють державні інвестиційні проекти та публікують щорічні звіти.

Принцип 11. Сприяти прозорості та стратегічному використанню державних закупівель на всіх рівнях управління. Зменшити ризик шахрайства та корупції. Закупівлі мають вирішальне значення для публічних інвестицій, і водночас публічна діяльність є особливо вразливою до марнотратства, шахрайства та корупції. Корупція у сфері державних закупівель може відбуватися як на національному так і на регіональному та місцевому рівнях.

В Австралії уряд дотримується принципів, пов'язаних із прозорістю та стратегічним використанням державних закупівель, забезпечуючи відповідність усіх публічних інвестицій згідно з Законом «Про державне управління, ефективність та підзвітність» 2013 року [8].

У Швеції засновано Національне агентство з питань державних закупівель (National Agency for Public Procurement) [9], яке несе загальну відповідальність за розвиток та підтримку закупівель, що здійснюються державними органами та організаціями.

В Ізраїлі законодавчо закріплено проведення спільних тендерів у сфері державних закупівель, з метою об'єднати ресурси та скористатися перевагами розміру, на якому базується кластер, підвищити фінансову ефективність, а також покращити якість послуг.

У 2014 році в Італії створено закупівельні органи на місцевому рівні, у тому числі регіональні закупівельні органи, малі муніципалітети не можуть закуповувати товари та послуги на суму понад 40 000 євро або робіт на суму понад 150 000 євро, які заохочують муніципалітети об'єднувати свої офіси державних закупівель у формі «Centrale Unica di Committenza»; або об'єднатися зі своїм провінційними закупівельними організаціями.

В Україні Урядом схвалено протокольним рішенням проект Дорожньої карти реформування управління публічними інвестиціями [3]. Дорожня карта є рамковим документом, що розроблений з урахуванням рекомендацій Світового банку та МВФ, кращих європейських практик, а також потреб у швидкому відновленні та післявоєнній будівлі [3].

Принцип 12. Прагнути до якості та послідовності регуляторних систем між рівнями управління.

Сприяти створенню нормативно-правової бази сприятливого як для публічних, так і для приватних інвестицій на місцевому рівні. Навіть базові проекти громадських робіт можуть бути ускладнені через брак нормативної чіткості чи узгодженості. А приватний сектор може триматися осторонь, зазнавати затримок або навіть відмовитися від проекту, якщо існують проблеми в нормативно-правовій базі або якщо процес закупівель стає проблематичним.

У програмному періоді ЄС політики згуртованості на 2021–2027 роки Європейська Комісія спрощує процедури за допомогою зміни правил. Для підприємств і підприємців, які користуються підтримкою ЄС, нова рамкова програма пропонує менше бюрократичної тяганини, про-

стіші способи подання заявок на виплати з використанням спрощених варіантів витрат. Для сприяння синергії, єдиний звіт правил тепер охоплює сім фондів ЄС, що реалізуються у партнерстві з державами-членами («спільне управління»). Спільне управління дозволяє покласти відповідальність на належний рівень і, таким чином, дає змогу фінансуванню краще підтримувати цілі ESF+. Разом із Європейським фондом регіонального розвитку (ERDF), Фондом згуртованості (CF) і Фондом справедливого переходу (JTF), ESF+ є невід'ємним аспектом політики згуртованості ЄС [10]. Спільне управління означає, що відповідальність за управління ESF+ лежить як на Комісії, так і на державах-членах. На початку кожного семирічного програмного періоду Комісія та держави-члени узгоджують ключові пріоритети інвестицій ESF+, які викладені в національних або/і регіональних програмах. Наприклад, держава-член і Комісія можуть погодитися, що необхідно приділяти подальшу увагу проблемі безробіття серед молоді або вдосконаленню державної системи освіти. Після узгодження програм держави-члени несуть відповідальність за реалізацію запланованих заходів, включаючи вибір конкретних проєктів для фінансування та оплати організаторам проєктів. Держави-члени виділяють фінансування широкому колу організацій – державним органам, приватним компаніям і громадянському суспільству. Комісія контролює виконання, відшкодовує видатки і зрештою несе відповідальність за бюджет. Важливо, що спільне управління працює за принципом партнерства, де партнери та зацікавлені сторони мають бути пов'язані на всіх етапах – від програмування до реалізації, моніторингу й оцінки. Цей принцип є ключовим для того, щоб витрати були максимально ефективними та ефективними. Ключовим принципом спільного управління ESF+ є співфінансування, яке дозволяє як ЄС, так і бюджету країни-члена робити внесок у загальний бюджет програми ESF+. Залежно від сфери інвестування та рівня розвитку регіону, в якому здійснюється діяльність, рівень співфінансування ЄС може коливатися від 50 % до 95 %.

Хоча кошти політики згуртування є частиною бюджету ЄС, спосіб їх витрачання базується на системі спільної відповідальності між Європейською комісією та національними органами влади: Комісія веде переговори та затверджує програми, запропоновані країнами ЄС, і розподіляє кошти; країни/регіони ЄС керують програмами, реалізують їх шляхом відбору проєктів, контролюють та оцінюють їх; комісія бере участь у моніторингу програми, зобов'язує та виплачує затверджені видатки та перевіряє системи контролю. Для кожної операційної програми національний орган влади призначає керівний орган та орган аудиту.

Політика згуртування ЄС спрямована на всі регіони та міста ЄС з метою: створення робочих місць; сприяння конкурентоспроможності бізнесу; економічному зростанню, сталому розвитку; покращення якості життя громадян. Щоб досягти цих цілей і задовольнити різноманітні потреби розвитку в усіх регіонах ЄС, 392 мільярди євро – майже третина загального бюджету ЄС – було виділено на політику згуртування на період 2021–2027 рр. Політика згуртування ЄС допомагає досягти багатьох цілей політики ЄС. Вона доповнює політику ЄС, яка стосується:

освіти, працевлаштування, енергії, навколишнього середовища, єдиного ринку, дослідження та інновації. Проєкти, що фінансуються в регіонах та містах, сприяють досягненню цілей пріоритетів Комісії, зокрема: Європейська зелена угода; Європа, придатна для цифрової ери; Економіка, яка працює для людей.

Висновки. Впродовж тривалого часу сфера державного управління та послуг в Україні залишалася неефективною, непрозорою та закритою для сторонніх осіб [11]. Для виправлення такого стану речей та впровадження ефективного урядування уряд України працює над виконанням таких завдань:

- сформулювати ефективну систему державного управління, що здатна реалізовувати цілісну та послідовну політику, спрямовану на адекватне реагування на внутрішні й зовнішні виклики та сталий суспільний розвиток;
- створити сучасну систему місцевого самоврядування, яка сприяє динамічному розвитку регіонів та передає максимально можливу кількість повноважень на найближчий до громадян рівень – громадам;
- змінити підхід до управління державними фінансами задля прозорого та ефективного використання бюджетних коштів;
- запровадити елементи електронного урядування задля підвищення ефективності та якості державних послуг, мінімізації побутової корупції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Fournier J. Positive Effect of Public Investment on Potential Growth // OECD Economics Department Working Papers, 2016. No. 1347, OECD Publishing, Paris.
DOI: 10.1787/15e400d4-en
2. OECD, Subnational Public-Private Partnerships: Meeting Infrastructure Challenges, OECD Multi-level Governance Studies, OECD Publishing, Paris, 2018.
DOI: 10.1787/9789264304864-en
3. Дорожня карта реформування управління публічними інвестиціями. URL: https://www.mof.gov.ua/storage/files/%D0%94%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0_%D0%A3%D0%9F%D0%86.pdf
4. Effective Public Investment Implementation Brochure, 2019. URL: <https://www.oecd.org/effective-public-investment-toolkit/>
5. Cohesion policy data. URL: <https://opencoesion.gov.it/en/>
6. New Regional Policy. URL: <https://regiosuisse.ch/en/new-regional-policy-nrp>
7. Zusammenarbeit mit den Landesrechnungshöfen. URL: https://www.bundesrechnungshof.de/DE/5_ueber_uns/2_was_wir_tun/landesrechnungshoefe/landesrechnungshoefe_node.html
8. Public Governance, Performance and Accountability Act 2013. URL: <https://www.legislation.gov.au/C2013A00123/latest-versions>
9. The National Agency for Public Procurement. URL: <https://www.government.se/government-agencies/the-national-agency-for-public-procurement/>

10. Shared management. URL: <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu/en/shared-management>

11. Ефективне врядування. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/efektivne-vryaduvannya>

REFERENCES

Cohesion policy data. <https://opencoesione.gov.it/en/>
“Dorozhnia karta reformuvannya upravlinnia publichnymy investytsiyamy” [Roadmap for Reforming Public Investment Management]. https://www.mof.gov.ua/storage/files/%D0%94%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%BA%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B0_%D0%A3%D0%9F%D0%86.pdf

“Efektyvne vryaduvannya” [Effective Governance]. <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/efektivne-vryaduvannya>

“Effective Public Investment Implementation Brochure, 2019”. <https://www.oecd.org/effective-public-investment-toolkit/>
Fournier, J. “Positive Effect of Public Investment on Potential Growth”. *OECD Economics Department Working Papers*, no. 1347 (2016).

DOI: 10.1787/15e400d4-en

New Regional Policy. <https://regiosuisse.ch/en/new-regional-policy-nrp>

OECD, *Subnational Public-Private Partnerships: Meeting Infrastructure Challenges, OECD Multi-level Governance Studies*. Paris: OECD Publishing, 2018.

DOI: 10.1787/9789264304864-en

“Public Governance, Performance and Accountability Act 2013”. <https://www.legislation.gov.au/C2013A00123/latest-versions>

“Shared management”. <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu/en/shared-management>

The National Agency for Public Procurement. <https://www.government.se/government-agencies/the-national-agency-for-public-procurement/>

“Zusammenarbeit mit den Landesrechnungshofen”. https://www.bundesrechnungshof.de/DE/5_ueber_uns/2_was_wir_tun/landesrechnungshoefe/landesrechnungshoefe_node.html

Стаття надійшла до редакції 13.12.2023 р.

Статтю прийнято до публікації 27.12.2023 р.

■